

РЕШЕНИЕ

№ 12506

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2170** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Административен съд – София-град /АССГ/ е сезиран с касационна жалба /КЖ/ от БИЛЛА БЪЛГАРИЯ ЕООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез пълномощник – адв. Г. Д., срещу Решение № 217 от 15.01.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, 121 състав, постановено по НАХД № 12746/2023 г., с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 001985/24.07.2023 г. на и.д. директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/.

Касаторът моли решението да бъде отменено, като се отмени и издаденото наказателно постановление в цялост. Изложени са съображения за допуснати нарушения на материалния закон. Претендира разноски, за които е представен списък (л.30).

Ответникът по КЖ, редовно призован, в съдебно заседание не е представляван. В депозирана молба излага съображения по същество, като счита решението за правилно и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Разноски не се претендират.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С атакуваното пред СРС наказателно постановление на БИЛЛА БЪЛГАРИЯ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 7 500 лв. на основание чл. 210а ЗЗП за нарушение на чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68и, т. 1, вр. чл. 68з, предл. второ, вр. чл. 68в от с.з. Съставът на районния съд е установил, че при извършена проверка на 15.02.2023 г. в обект Магазин № 149 [населено място], е констатирано, че при извършена контролна покупка на хранителен продукт – маслини, които са изложени за продажба в насипно състояние с обявена цена за килограм 13.90 лв., същите са поставени в кутия, като преди поставянето им в кутията, е направен опит, същите да бъдат поставени и претеглени в плик. Направен е отказ от страна на служителя с мотив, че има вътрешни правила, които указват кои продукти в насипно състояние не могат да бъдат поставяни в плик. Кутията от своя страна се таксува с цена 0.20 лв.

Извършен е оглед и разглеждане на търговската зала и не е констатирано да има налична информация, чрез обявление или по друг разбираем за потребителя начин за кои продукти, изложени за продажба с обявена цена за килограм, е или би могло да се поставят в плик, вместо в кутия, като по този начин да бъде избегнато таксуването на допълнителната сума за опаковка от 0.20 лв. за брой.

Констатирана е и липса на налична информация за забрана на конкретни или за всички изложени за продажба хранителни стоки с обявена цена на килограм, че същите не могат да бъдат поставяни в плик по избор на потребителя.

Контролните органи приели, че търговецът нарушава разпоредбите на чл. 68и, т. 1, вр. чл. 68з, предл. второ ЗЗП, за което е съставен АУАН № 001985/02.03.2023 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.

С обжалваното в настоящото производство решение първоинстанционният съд е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани съответно в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Съдът не е констатирал допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като АУАН и НП са издадени в предвидените за това срокове. По отношение материалната законосъобразност на НП, съдът е приел, че нарушението е безспорно доказано и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Съдът е приел, че санкцията за нарушението обаче е неправилно определена, поради което е намалил размера ѝ до законоустановения минимум.

С Определение № 4781/10.05.2024 г. на АССГ, по адм. д. № 4211/2024 г., образувано по частна жалба, подадена от процесуалния представител на дружеството по реда на чл. 248 ГПК, е изменено съдебното решение в частта за разноските пред първата инстанция, като Директорът на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите е осъден да заплати на БИЛЛА БЪЛГАРИЯ ЕООД разноски в размер на 924 лв.

Решението е правилно.

С нормата на чл. 68в ЗЗП е въведена обща забрана за нелоялните търговски практики. Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на

потребителите.

Разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП посочва коя търговска практика е нелоялна, а именно такава, която противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. По силата на ал. 4 нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к.

Според чл. 68з търговската практика е агресивна, когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, и поради използването на тормоз, принуда, включително използването на физическа сила или злоупотреба с влияние, следва, че тя променя или е възможно да промени съществено свободата на избор или поведението на средния потребител по отношение на стоката или услугата, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

Според чл. 68и, т. 1 ЗЗП при извършването на преценка дали при използването на дадена търговска практика се прилага тормоз, принуда, включително физическа сила или злоупотреба с влияние, се вземат предвид периодът от време и мястото на използване на търговската практика, нейният характер и настойчивост.

В конкретния случай се установява, че на потребителя не е предоставено право на избор по отношение на търговската опаковка, в която да бъдат отмерени определени хранителни продукти – маслини, като същите се поставят в пластмасова кутия на цена от 0.20 лв.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 68к, т. 6 ЗЗП нелоялна търговска практика е и агресивната търговска практика да се изисква незабавно или разсрочено плащане на стоки или услуги, доставени от търговеца, които не са поискани от потребителя, или да се изисква тяхното връщане или съхранение от потребителя. Определянето на една търговска практика като нелоялна и агресивна в хипотезата на чл. 68к, т. 6 ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие от търговеца и изразяващо се в предоставянето на услуга, за която не е налице съгласието на потребителя. В случая безспорно се установява, че лицата, заплатили услугата, не са я искали и не са давали съгласието си да я ползват, като доказателства за обратното жалбоподателят не представя. Същевременно същият е предоставил услугата и е изискал заплащането ѝ от тези лица. Поради това е налице нелоялна агресивна търговска практика, която е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. В случая няма спор, че служителят е отказал поставянето на насипен хранителен продукт – маслини, в безплатен плик, а потребителят е принуден да заплати стойността на кутията – 0.20 лв.

Изискването на заплащане за тази кутия е в съответствие с Наредбата за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда, но дружеството не е санкционирано за това, че е поискало плащане на тази цена, а защото не е даден избор на потребителя в каква опаковка да бъде отмерено количеството насипен хранителен продукт, като това е мотивирано с вътрешни правила, които обаче не са предоставени на потребителите, така че последните да имат възможност да се запознаят с тях и да направят информиран избор дали да

закупят конкретния хранителен продукт.

Изложените в касационната жалба оплаквания преповтарят наведените такива пред въззивния съд, поради което и с оглед подробните мотиви, изложени от състава на СРС, преповтарянето им не е необходимо.

Разноски от страна на ответника по касация не са претендирани, но и такива не се дължат в конкретния случай, тъй като в касационното производство макар и да са представени становище и молба от двама пълномощници – адвокати, за същите не е представен договор за правна защита и съдействие, от който да е видно договорено възнаграждение, нито доказателства за заплащане на същото. Без тези доказателства съдът не може да се произнесе по основателността и доказаността на претенцията за разноски. Единствено по отношение на юрисконсултското възнаграждение размерът е нормативно определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ и съответната наредба на Министерския съвет, но в конкретния случай касаторът не е ползвал като пълномощник юрисконсулт. В този смисъл Законът за правната помощ се явява неприложим. Адвокатско възнаграждение може да се претендира на основание Закона за адвокатурата, тъй като процесуалното представителство е осъществявано от адв. А. и адв. К., в полза на Комисията за защита на потребителите. За заплащането на адвокатско възнаграждение следва да са налице доказателства за договаряне и заплащане на същото, а в случая такива не са ангажирани. В този смисъл са например Решение № 4238/27.06.2023 г. по КНАХД № 3114/2023 г. на АССГ, XIII к.с.; Решения №№ 5036/24.07.2023 г. по КНАХД № 5258/23 и 3925/15.07.2020 г. по КНАХД № 2088/20 г. и двете на АССГ, VIII к.с.; Решение № 7013/26.11.2021г. по КНАХД № 7929/21 г. на АССГ XIX к.с.; Решение № 2872/28.04.2023 г. по КНАХД № 1922/23 г. на АССГ III к.с.; Решение № 2378/07.04.2023 г. по КНАХД № 1215/2023 г. на АССГ XXI к.с., като настоящият състав е запознат с обстоятелството, че е налице и произнасяне на касационни състави в обратния смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд - София град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 217 от 15.01.2024 г. на Софийски районен съд, 121 състав, постановено по анд № 12746/2023 г., изменено в частта за разноските с Определение № 4781/10.05.2024 г. на АССГ, 8 кас. състав, по адм. д. № 4211/2024 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.